

[Kaj Hansen.]

på 29 år, og så slutter man endda ved en rente på 9,25 pct.

I Norge, hvor man har den norske stats husbank, starter man bl. a. med lån på 5½ pct., man har endvidere lån på 7½ pct., og man kan få udsættelse med betaling af renter og afdrag i en længere årrække. I Finland har man en rente på 9¼–10 pct., men for en del af lånets vedkommende er det de første 5 år kun 1 pct. og derefter 3 pct.

Man kan altså se, at vi er sakket langt, langt agterud i behandlingen af de spørgsmål. Det er mit indtryk – og det bekræftes af alt, hvad der er sket – at man i mange år har været på vild flugt fra en social boligpolitik her i landet. Socialdemokratiet har fulgt alt for villigt med i hele denne udvikling. Hvis det ikke bliver muligt her i folketinget gennem en radikal ændring af boligpolitikken at nå frem til en boligpolitik med socialpolitisk indhold, er der ikke andet for, end at lejerne ude i det private udlejningsbyggeri, lejerne i det almennyttige byggeri og fagforeninger og andre organisationer, der er interesseret i at få vendt hele den boligpolitik, vi nu har, for alvor tager fat og gør det på en sådan måde, at man dels herinde i folketinget forstår, hvad det drejer sig om, dels også ved given lejlighed skifter ud i dette folketing på en sådan måde, at man kan nå frem til igen at gennemføre en social og demokratisk boligpolitik.

Henning Philipsen (SF):

Denne debat har på sin vis ikke været unyttig, men vi må nok konstatere, at den ikke fører nogen steder hen.

Vi vil imidlertid fra socialistisk folkepartis side gerne sikre, at boligdebatten ikke kommer til at gå i stå hverken her i folketinget eller ude omkring i landet, fordi den måde, hvorpå folk oplever deres hverdag i deres boliger, betyder meget for folk efter vor opfattelse. Jeg kan forstå, at alene på grund af den omstændighed, at boligforligspartierne i øjeblikket fører løbende forhandlinger, som endnu ikke er afsluttet, kan vi altså ikke få tingene afklaret i dag, nok nogle holdninger, men vi kan ikke få tingene afklaret således, at de kunne munde ud i, jeg havde nær sagt en beslutning her i folketinget. Og på den baggrund skal jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer boligministeren til efter afslutningen af de igangværende forhandlinger mellem boligforligspartierne at fremkomme med en redegørelse om forhandlingernes resultater og deres betydning for den fremtidige boligpolitik, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Steen Folke (VS):

Lad mig straks sige, at jeg ikke har flere forslag til dagsordener oppe i ærmet. Jeg manglede kun nogle få ord i mit første indlæg, da den strenge formand skred ind og strittede mig ned fra talerstolen.

Det vigtigste var at sige – og lad mig derfor starte med det nu – at VS kan stemme for DKPs dagsordensforslag.

Boligministeren var inde på, at disse voldsomme huslejstigninger i det almennyttige byggeri ikke ville ramme samtlige boliger, men kun og især en mindre del: omkring 50.000 – det er selvfølgelig også en hel del – og at det var dem, man forhandlede om. Nu vil jeg sige, at det selvfølgelig heller ikke blot er et spørgsmål om det almennyttige boligbyggeri: i mit første indlæg var jeg inde på, at der jo også er foregået voldsomme huslejstigninger i det private udlejningsbyggeri, huslejstigninger, som i mange tilfælde har været væsentlig større end dem, man nu taler om i det almennyttige højrentebyggeri. Der må jeg altså forstå, at ministeren ikke agter på nogen måde at gribe ind over for de meget store huslejstigninger, som allerede har fundet sted; at de har fundet sted på nuværende tidspunkt, ændrer jo ikke noget på de lejeres situation, som nu og i fremtiden faktisk skal udrede den husleje. Men jeg vil gerne bede ministeren svare, om det nye forlig, hvis han nu skal medvirke til et nyt forlig, vil indebære, at huslejstigningerne i de ca. 50.000 almennyttige boliger, som især er ramt, ikke vil komme til at overstige de 6 pct., som var lønrammen fra augustforliget. Det ville være rart at få en klar tilkendegivelse herfra, om ministeren ligesom kan garantere på forhånd, at der i det mindste for de boliger ikke vil blive tale om større huslejstigninger, hvis ministeren og so-